ROZJÍMÁNÍ NA PRVNÍ SOBOTU V BŘEZNU 2022

NESENÍ KŘÍŽE

Ave Maria! Buď pozdravena Maria, Bolestná Matko našeho Pána Ježíše Krista. Buď zdráva, která jsi byla věrná Bohu i v nejtěžších životních zkouškách. Buď zdráva, moje Paní a moje Matko, a vezmi mě, prosím, s sebou na křížovou cestu svého Syna. Ano, vím, že prosím o velkou věc, protože bolest a utrpení sdílíme s těmi, k nimž máme důvěru. S těmi, které milujeme. Vím, že mě, Maria, máš ráda a chci na tuto lásku odpovědět a být s Tebou každou vteřinu svého života. Jsi mou matkou z Ježíšovy vůle, z Božího rozhodnutí. Prosím Tě tedy jako dítě mámu, dovol mi nyní jít spolu s Tebou Ježíšovou křížovou cestou.

Není možné jít s Tebou, Panno Maria, Ježíšovou cestou a nevzpomenout na to, co Ti řekl Simeon při obětování dítěte Ježíše v chrámu v Jeruzalémě. *I tvou vlastní duší pronikne meč (...)* (Lk 2, 35). Ty jsi všechno zachovávala a rozvažovala ve svém srdci, a určitě jsi nejednou přemýšlela o tom, co skrývájí tato slova. Jistě jsi se modlila a svěřovala Nejvyššímu sebe i svoje dítě, Josefa a všechny, které jsi měla ráda. Ale co tato slova znamenají, jakou podobu na sebe vezme meč, jenž pronikne Tvou duši, jsi nevěděla. Přemýšlím často o tom, zda jsi tušila, že největší bolest prožiješ, až budeš Ježíše provázet Jeho utrpením, až se budeš dívat na Ježíše zdvihajícího kříž? Znala jsi dobře slova proroka Izaiáše, předpovídající nadlidské utrpení Pánova služebníka. Věděla jsi, Maria, cítila jsi, že tato slova předpovídají utrpení Tvého Syna? Nevím to, ale myslím, že když jsi byla jako nikdo jiný spojená s Ježíšem, když jsi Ho milovala srdcem bez poskvrny prvotního hříchu i každého jiného hříchu, nějakým způsobem jsi tušila tajemství spásy i cenu, jakou Ježíš zaplatí za naši i Tvoji spásu. Ježíš jako Bůh a člověk od chvíle narození věděl a byl si vědom, jak bude vypadat Jeho utrpení. A třebaže o tom Evangelia nehovoří, upozorňují na to už církevní otcové, kteří nikoli bez důvodu viděli v dřevěných jeslích symbol a předpověď Ježíšova kříže.

Panno Maria, Duch svatý Ti možná dával tušení budoucího utrpení, už když jsi kolébala maličkého Ježíše ve své náruči ... Tolik toho nevíme, ale víme, že když jsi v Nazaretu vyslovovala *fiat*, souhlasila jsi s tím, že Tě Bůh povede cestou, kterou neznáš, a že na této cestě budeš obklopena Boží láskou vždy, i tehdy, kdy se bude zdát, že tomu vše odporuje.

Panno Maria, co jsi cítila, když jsi uviděla setníka na čele průvodu odsouzence na Golgotu ... a tím odsouzencem byl Tvůj Syn? Co jsi cítila, když jsi viděla člověka, jenž nese příčný trám s nápisem o vině: Ježíš Nazaretský, král židovský? Věděla jsi přece, že to není Ježíšova vina, ale pravda o Něm. Že zde jde Mesiáš, král Izraele, aby svedl poslední vítězný boj s nepřítelem spásy satanem. Věděla jsi, jak velká láska vede Ježíše k smrti na kříži a jaká je cena každého lidského

hříchu. Matko moje, Ty víš a věděla jsi i tehdy, jak mnoho bolesti, utrpení a hořkosti stál a stojí Ježíše každý lidský hřích, každý můj hřích. Kdybys mohla, nepochybně bys šla místo Ježíše nechat se zbičovat a ukřižovat. Ale Boží vůle byla jiná; Boží vůlí bylo Tvoje společné utrpení s Ježíšem. Vnitřní prožívání Ježíšova utrpení. Nevím, Panno Maria, jestli je vůbec možné poznat tajemství Tvé vnitřní bolesti ... ale prosím, odhal mi třeba jen trochu tajemství svého Neposkvrněného a bolestného Srdce. Doufám, že poznání tohoto tajemství mě bude chránit před hříchy z lehkomyslnosti a učiní mě horlivým v modlitbě o záchranu lidí - ubohých hříšníků, jejichž spása je ohrožená.

Vidím Tě, Matko moje, jak jdeš v doprovodu Jana a několika zbožných žen křížovou cestou za Ježíšem. V jednu chvíli Ho potkáš. Co jsi Mu tehdy řekla? Řekl něco On Tobě? Zdá se mi, že ne, vždyť vás obklopoval dav lidí i vojáci, kteří nedovolovali přiblížit se k odsouzenci. Snad jste si mohli jen vyměnit pohledy. Ale jaká to byla výměna! Jaké pohledy! Ta výměna pohledů obsahovala všechno, co se tísnilo ve Tvém srdci, Maria, a co naplňovalo nejsvětější Srdce Spasitele. Byla to chvíle, o které je třeba často rozjímat a meditovat. Byla to chvíle, v níž se matka a Syn spojili v lásce a plném přijetí Boží vůle.

Panno Maria, odkud jsi měla sílu, aby ses takto v mlčení dívala na Ježíše... Sílu nevzpouzet se, nekřičet, neptat se *proč*? Já se ptám *proč* tak často. Je to otázka, kterou kladu tehdy, když trpím. Neptám se *proč* tehdy, když je čas úspěchu a štěstí, ale tehdy, když trpím já nebo když trpí moji blízcí. Někdy, když se ptám *proč*, kladu ještě další otázky: za co tak trpím, proč mě to potkalo, kde je Bůh, když se mě utrpení tak bolestně dotýká? Matko moje, Ty takové otázky nekladeš. Jednou, v Nazaretě, jsi přijala Boží vůli, řekla jsi, že jsi služebnice Pána a beze slova stížnosti jdeš tam, kam Tě Pán, Tvůj Bůh, vede.

Panno Maria, jsem do Tebe zahleděn. Do Tvé Neposkvrněné tváře, do Tvého srdce, do Tvého života ... a prosím, uč mě tak milovat Boha a tak plnit Boží vůli, jako jsi ji plnila Ty. Matko, vezmi mě za ruku a doveď mě k Ježíšovi. Dovol mi stanout s Tebou před Ježíšem a s Tebou pohlédnout Ježíšovi do očí ve chvíli, kdy jsi Ho potkala na křížové cestě.

Maria, tehdy jsi trpěla víc, než mohu pochopit. Čím víc milujeme člověka, jenž trpí, tím je větší i naše utrpení. A Ty, Panno Maria, jsi přece Ježíše milovala nejvíc ze všech Bohem stvořených bytostí. Nejvíc jsi rozuměla Ježíšovým přáním i Jeho srdci, proto je Tvoje utrpení či spíše spolutrpění s Ježíšem tak velké.

U tajemství Tvého setkání s Ježíšem, jenž nese kříž, vidím svůj hřích nevíry a hřích promarněného utrpení. Můj rozum, raněný prvotním hříchem a vzpourou proti Bohu, si stále může myslet, že ví lépe, co je dobré pro mě, pro moje blízké, pro lidi a svět. A jakoby věřím a jakoby svěřuji svůj život Bohu, ale když přichází utrpení, klopýtám o ně jako o kámen na cestě. Proč? Matko, prosím, pomoz mi pochopit, proč stále setrvávám ve světě vlastních myšlenek, představ a vlastního projektu šťastného života. Vždyť vím, že se to neosvědčuje. Vím, že čím

víc chci žít po svém, tím víc se ztrácím a ničím. Maria, řekni mi, proč, když tak toužím po životě z víry, zároveň dovedu Ježíše odmítat?

Panno Maria, přitiskni mě na své Srdce a dej mi odvahu vyznat pravdu o sobě.

Ježíši, který neseš kříž, pohlédni na mě a zbav mně strachu, jenž v sobě ustavičně nosím.

Mám strach o sebe. Strach, jenž mi říká, že takový, jaký jsem, nejsem Bohem milován, že v sobě nemám život, a proto se musím zabezpečit, musím sám vybojovat svůj život! Ale to je lež! Lež zlého ducha, kterou chce stále ovlivňovat mé srdce, mé myšlení a touhy. Ježíši, Ty jsi celý život čekal na onu hodinu, v níž za mě ve strašných mukách zemřeš. Když Panna Maria čekala na splnění Simeonova proroctví, očekávala tuto hodinu. A když ta hodina nastala, odevzdala se vůli Otce. A Ty, Pane, když jsi zemřel, dal jsi mi tím život! Plnost života, navždy, na věky!

Ježíši, spolu s Pannou Marií se svěřuji Tvé hodině utrpení a nesení kříže. Prosím, aby tato hodina byla pro mě a pro všechny osvobozením od strachu před smrtí a utrpením. Maria, která jde za Tebou křížovou cestou, mě učí věrnosti v utrpení a víře, že Boží vůle vůči mně je vždycky láskou.

Matko moje, Ty jdeš za Ježíšem nesoucím kříž a nemyslíš na sebe. Nepřemýšlíš o svém trápení, své hanbě a ponížení, ale celým srdcem jsi zcela soustředěná na Ježíše, na Jeho odevzdanost Bohu a na Jeho utrpení. Uč mě odvracet zrak od sebe, od svých trápení a koncentrovat se na Ježíše.

Matko moje, když se každý krok Ježíše obtěžkaného břevnem kříže stával obtížnějším, vzrůstalo i Tvoje utrpení. Ale šla jsi dál. A stále ses modlila, věřila a důvěřovala Bohu. Všechno, co jsi viděla, co jsi cítila, co se dělo a co jsi zažívala, jako by křičelo, že Tvoje víra a celý Tvůj život nemají smysl. Vždyť ten, o němž jsi myslela, že je Boží Syn, Mesiáš, Pán Izraele a Spasitel - nyní nese kříž. A kříž je nejhroznější nástroj smrti a hanby. Jako matka odsouzence vedeného k ukřižování jsi také byla ponížená a zostuzená. Tehdy na křížové cestě všechno křičelo, že celý Tvůj život byla jedna velká iluze a že Bůh, který miluje, neexistuje!

Ale Ty jsi setrvávala … Panno Maria, Matko víry, vypros mi a všem lidem světa milost víry ve chvílích zkoušek … prosím Tě o milost, aby mě nikdy utrpení nepřivedlo k pochybnostem o Boží lásce. Matko moje, věřím Ti. Jsem celá Tvoje! Jsem celý Tvůj! Dnes i navěky! Ave Maria!